

దొంగలు

ఇంద్ర భవన్ : అది స్వర్గంలో లేకపోయినా, దేవతలు, అప్పరసలు వగైరాలు వుండక పోయినా, దాని యజమాని ఇంద్రుడు కాకపోయినా. దాని పేరు ఇంద్రభవనే : : కాదనడానికి ఎవరికీ గుండెల్లేవ్. కాని పేరుకు తగ్గట్టుగా లేదు ఆ హోటల్ - అని అనడానికి అందరికీ గుండె వుంటుంది. ఆ మాట కొనై మనుషుల్లో పేరుకు తగ్గట్టు, ఎందరుంటారు ?

వై. యం. సి. ఎ. నెంటర్లో వున్న ఇంద్రభవన్ ఎదురుగా కేప్ కాస్ మోస్ వుండడం. అందులో హై. ఫి. వుండడం. కేఫీ వాడు సరికొత్త హిందీ పాటలు ఎప్పుడూ మ్రోగిస్తూ వుండడం, పరోక్షంగా ఇంద్రభవన్ కు దెబ్బ. ఆ కేప్ ప్రభావం నుంచి తప్పించి, ఎలా జనాన్ని ఆకర్షించాలి ? హోటల్ నెలా వృద్ధిచేసుకోవాలి ? అని చాలా సీరియస్ గా ఆలోచిస్తుంటాడు హోటల్ యజమాని. ఈ ఆలోచన పదేళ్లుగా చేస్తూచేస్తూ బట్టతల చేసుకున్నాడు. హోటల్ కు కేఫీకు మధ్యన విశాలంగా రోడ్డు - రోడ్డు మీద నగరానికి, నాగరికతకు సంకేతంగా వాహనాల రోద

ఘీంకరిస్తూ, ఏనుగులా పరుగెడుతున్న 'డబుల్ డెక్' లోంచి కేఫ్ ముందు దూకేశాడు జాన్, కొంచెం సంబాళించుకుని, నిలబడ్డాక, పూల శర్తును మింగేసిన గళ్ళప్యాంట్ ను నడుంవద్ద సరిచేసుకుంటూ, ఎదురుగా హోటల్ లోకి - యిటు కేఫ్ లోకి నల్లకళ్ళద్దాల్లోంచి పరిశీలనగా చూసి, ఆ తరువాత కేఫ్ గడియారం లోకి చూసి, "ఏడున్నరయినా గాని పెంటిగాడింక రాలేదేంది?" — అనుకుని, కేఫ్ ప్రక్కనే వున్న కిళ్ళికొట్టు దగ్గరికి, "ఒక చార్మినార్ సిగ్రేటి యన్న" అంటూ వెళ్ళి కొనుక్కుని అంటించుకుని నాలుగైదు దమ్ములు పీల్చే సరికి.... చిరునవ్వు దానంతట అదే వచ్చింది. పరిస్థితులన్నీ అనుకూలంగా కనిపించాయి.... కేఫ్ ముందు ఒక్క మంచి సైకిల్ అయినాలేదు. 'ధూ' ఉమ్మేశాడు జాన్. హోటల్ ముందున్న సైకిళ్ళలో ఒకటి అట్లాస్, ఓరెండునార్త్స్, తాళం కూడా వేసిలేని మరో కొత్త ఫిలిప్స్.... అలస్యం చేయొద్దు అనుకుని, హుషారుగా రోడ్ క్రాస్ చేశాడు జాన్. హోటల్ ముందు ఓ నిమిషం సేపు నిలబడి సిగరెట్ పొగ ఆదోలా విడిచినింపాదిగా ఫిలిప్స్ సైకిల్ స్టాండ్ తీసి రోడ్డుమీదికి మళ్ళించాడు. చక్రాలు తిరుగుతుంటే ఎండ రీమ్లపై పడిమెరుస్తుంది. నింపాదిగా సైకిల్లో సారి చూసి, తృప్తిగా నవ్వుకుని, ఎక్కబోయేసరికి వెనకనుండి "చోర్.... సైకిల్ చోర్ — పక్ డో —" ఒకతను వేగంగా పరిగెత్తుకొస్తున్నాడు. జాన్ కు గాబరా ఎక్కువైంది. అటుయిటూ ఆందోళనగా చూసాడు పరిగెడదామను కునేంతలోనే వెనకనుంచి చేయిపడింది. జాన్ సైకిల్ విడిచేశాడు. 'ధన్' మనిశబ్దంచేస్తూ పడిపోయిందది. "సైకిలెత్తుకపోతావుర నువ్" - ఓచేతిలో కూరగాయల సంవి, మరో చేత్తో జాన్ పూలశర్టు నలిపేస్తున్నాడు, పట్టుకున్న ముసలాడు.

మంది ఎక్కువయ్యే సూచనలు కనిపించగానే, పట్టుకున్న వ్యక్తితో పెనుగులాడాడు వీపుమీదరెండు తగల్పిచ్చాడు - జాన్.

ఆ దృశ్యం అందరూ చూస్తూనే వున్నారు. కాని కొందరు మాత్రం విడి పించడానికి వస్తున్నారు. అక్కడే సెంటర్లో మరోవైపు వున్న పోలీస్ స్టేషన్ కిటికీ లోంచి, తోవల సబ్ ఇన్ స్పెక్టర్ గుర్రు పెడుతూ నిద్రపోయినట్టు కనిపిస్తోంది. చెత్తకుండిలోది ఏమేం తిన్నదో అరగడానికి ఓపంది బయటికిటికి క్రింది గోడకు వళ్ళురాచుతుంటోంది.

పోలీస్టేషన్ ఎదురుగా మర్రీచెట్టు క్రింద, అరుగుమీద టోపిచేతిలో పట్టుకుని నెత్తి-గోక్కుంటూ ఒకడు, పళ్ళన్నీ బయటపెట్టి షరొకడు - కాన్ స్టేబుల్స్ వున్నారు.

“ఇంకెందరి సైకిళ్ళు కొట్కపోతవ్వే నిన్ను పోలీస్ కిస్త”-అంటూ ఏడుస్తున్నట్లు గర్జిస్తున్నాడు, జాన్ ను పట్టుకున్న బక్కపల్చటి మనిషి. కొట్లాడే సత్తువ లేదు. అందుకే జాన్ తోనేస్తే రోడ్డుమీదపడి సైకిల్ ను పట్టుకున్నాడు. అతను లేవకముందే అతనిజేబులు సర్దివర్పిస్తీసుకుని జాన్ పరిగెత్తబోయెసరికి, చోర్ ... చోర్—అని కేకలేస్తున్నాడు లేవలేక ఆ ముసలాడు. అప్పటికే ఒకరిద్దరెవరో రిషావాళ్ళు జాన్ ను పటుకోడానికి ప్రయత్నించారు, “నడ్డమీకెందుకుబే”-అంటూ బలంగా డొక్కల్లోపొడ్యేసి, అప్పుడే నెంటర్ తిరుగుతున్న బస్సును పరిగెత్తి అందుకున్నాడు - జాన్.

మూ గినవాళ్ళలో ఓయిద్దరు ముసలాణ్ణి లేపారు. సైకిల్ ను నిలబెట్టారు. అప్పటికే సంచిలోంచి రోడ్డుమీదపడ్డ కూరగాయలు రిషాల, బస్సుల చక్రాలక్రింద పడి నలిగిపోయాయి. లేచి, కుంటుతూ నడుస్తున్న ముసలాడికాలినుండి రక్తం కారుతోంది. ఏడ్చుగొంతుతో గొణుక్కుంటూ కూరగాయ లేరుకుంటున్నాడు. జేబు మళ్ళీ మళ్ళీ చూసుకుంటూ తిడుతున్నాడు.

హోటల్ నుండి ఆలస్యంగా బయటికివచ్చిన వాళ్ళల్లో ఒకతనికి ఆదుర్దా ఎక్కువైంది. సైకిల్ ను పరీక్షించి చూస్తూ—

“ఇది....నా సైకిల్ - ఏమిటి? ఏమైంది?”-అని అడిగాడు దిక్కులు పరిశీలిస్తూ ప్రశ్నకుల ముఖాలుచదువుతూ—

“ఇంకే మయితది? నాది నసీబు బాగలేదు పొద్దాల ఎవ్వలిముకం సూశిన్నో సావదెబ్బల్లిన్న....పైసల్పాయే”

“నీ పైసలా? - ఎలా పొయ్యాయ్”

“అడొకడున్నడు. ఆన్నిపన్నేదు పాటలేదు. సైకిల్లెత్కపోతడు అన్నిది వరకు సూశిన, అంద్కేగి సైకిల్ దీస్తాంటె. యదేదోదొంగవనే వుందనినను

కున్న, గంతె - నన్ను బగ్గదన్ని, నైకిలిడిసి, నావర్చు కొట్కపోయిండా బాడ్కావ్, అండ్ల పది హేనూపాయలుండె ఆడునన్ను దోస్కపోయిండు. ఆ నమ్మకడ్చుగాల, పూటకులేనోన్ని నన్ను దోస్కుంటే మొస్తది? మొన్ననే జీతమెత్తితి. మల్లపైలి ఇయ్యారోస్తదా? రేపోస్తదా? యిర్వయిరోజులెల్లాన్నాయె. “-దీనంగా ఏడుస్తున్నట్టు చెబుతున్నాడు ఆముసలాడు. అవునన్నట్లు హోటల్ ముందు వాళ్ళందరూ తలలూపుతున్నారు. ముసలాడు. నడుమంతా వత్తుకుంటున్నాడు. ఆయాసపడుతున్నాడు. నెత్తికొట్టుకుంటున్నాడు. మంచి చేయబోతే కీడు కలిగిందే-అని అందరూ విచారిస్తున్నారు,

లోతుకళ్ళు, వాటినిండా నీళ్ళు, గొంతులో పదిరకాల జీరలు: :నెత్తిమీద వెంట్రుకలు నిలబడినా కొన్ని తెల్లబడివున్నాయ్. ముడతలుపడ్డ చొక్కా చేతుల్లోంచి సన్నగా జారినచేతులూ, పైకికట్టిన గళ్లలుంగీలోంచి పొడుచుకొచ్చి, వణుకుతున్న బలహీనమైన కాళ్ళూ....నైకిల్ ఓనరుకు జాలికలిగింది.

“యిదిగో పదిరూపాయలు తీసుకో-నువ్వన్నట్లు పది హేనిచ్చేవాణ్ణే, కాని ఇప్పుడు జేబులోలేవు....”

“ఆఁ రూపాయలా? - నువ్వెందుకిస్తవ్ సాబ్. ఆ డెవడో కొట్కపోయిండు.” —చెయ్యి చావుతూనే అన్నాడు,

నా నైకిల్ వల్లకదా నీవర్చుపోయింది. పరవాలేదు, తీస్కో” వణుకుతూ ఇచ్చాడు.

వణి కేచేయితో తీసుకున్నాడు - నమనై పెట్టాడు.

రోడ్డుమీద లాతీతో కొట్టుకుంటూ, పోలీసువాళ్ళొచ్చారు.

“క్యాబై క్యాహోరై (—ఆఁ—)” గదమాయించాడు ఒకడు. ముఖం చిట్టించుకుని, నైకిలతను వెళ్ళిపోయాడు.

“చౌంగల్వడ్డంక ఆర్నెల్లకు కుక్కల్మొరిగినట్టు. గిప్పు దొస్తాండ్రు నూడు” - కాలి రక్తం తుడుచుకుంటూ అన్నాడు ముసలాయన కొందరికి జోక్ లాగ అనిపించిందేమో నవ్వారు. కొందరు వాళ్లను చులకనగామాసారు. పోలీసులకు చిర్రెత్తుకొచ్చింది.

“ఏంది? ఏమైతాండీడ” — గద్దించాడు మరొకపోలీస్.

“అయ్యేదేంది, గోర్న మెంటుకూసోవెట్టి, మీకు బొడ్డెల్వెట్టి, మేపులాంది.”
ఉక్రోషమంతా ముసలాడి మాటల్లో కక్కుకున్నాడు. వాళ్లమోహం చూడ
కుండానే అక్కడ్నించి కదిలాడు.

“క్యాబేదమాక్ ఫిర్రైక్యా? సీదాబాత్కర్ ...” అంటూ కర్ర మీదికెత్తి
గాండ్రించాడు పోలీసతను.

“షేష్ .. షేష్ ఓఓయి .. ఆయన్నే మనక్” అన్నదిక్కుల్నుండి
వారింపులు వినవచ్చాయి ఈ దేడదమాద్ గాల్లకు మంచోడెవడో చెడ్డోడెవడో
తెల్వదు” - ఎవరో అన్నారు, అసలుసంగతి అర్థంకాక. ఒకరిముఖం ఒకరు చూసు
కున్నారు పోలీసోళ్ళు. పరాభవించబడినందుకు ఒకడు ఫుట్ పాత్ ను గట్టిగా
కొట్టాడు. మరొకడు టోపీతీసి నెత్తిగోక్కున్నాడు. ఒక్కొక్కరే విడిపోవడం
మొదలు పెట్టారు,

“ఎహే (-అబ్ ఆయా పైస్ లాకర్ నేకు ఊ ...” అని పుమ్మేసి, నవ్వి
వెళ్ళిపోయాడు ముసలాడు. విషయమేమిటో తెల్పుకుండామని - హోటల్ ఓనరు
దగ్గరికి వెళ్ళారు పోలీసువాళ్ళు.

* * *

“చీచ్ చిచిచ్ ఓరి పెంటిగా” కేక, చప్పట్లు, విసిపించి చుట్టూ
చూసాడు ముసలాడు. నారాయణగూడ బ్రిడ్జిగోడమీద కూర్చునివున్నాడు జాన్
ఈసారి అతన్ని చూడగానే. ‘చోర్ చోర్’ అనలేదు. స్నేహితుణ్ణి చూసిన
సంతోషంకలిగింది. వళ్ళు పులకరించింది. అవసరం పున్నప్పుడల్లా రక్తం
కారడానికి, మానిపోనివ్వకుండా కాపాడుతున్న కాలిపుండుకు, కటినగుడ్డ
జారిపోతే, సరిచేసుకుని మరింత ఓగించాడు. రోడ్ క్రాస్ చేస్తూ, అతని వైపు
వడి వడిగా అడుగులేసాడు - ముసలాడు

“హోటల్ ముందు పద్దప్పుడు లేపేటందొచ్చిన యిద్దట. నూనే -
ఒకనైగ్గర్నే పర్చు దొరికింది. ఇంకోని దగ్గర పర్చేలేదు -” అనుకుంటూ నవ్వు
కున్నాడు - ముసలాడు.

వస్తున్న ముసలివాణ్ణి చూసి, సంతృప్తితో 'గింత నేపాబే' - అంటూ వాడి జేబులోంచి, ఇండ్రబ్రవన్ ముందు తీసిన ఖాళీ పర్పు వెనక జేబు లోంచి తీసి యివ్వడానికి సిద్ధంగా పట్టుకున్నాడు - జాన్.

"సికింద్రాబాద్ అల్పా ఓటల్ కాడ్కి పోదాంపారా" అని అందామని అను కుంటూ కౌగలించు కున్నంత పని చేసాడు ముసలి పెండ్లిగాడు.

1975.

అంధం అ - దీక్షా